О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 36482

гр. София, 23.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 17 състав,** в закрито заседание на 23.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

като разгледа дело номер **11206** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба с вх. № 31805 от 09.09.2026 г. на Н. Б. Г., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място], ж. к. В. – 2, [жилищен адрес]0, подадена чрез адв. Л. Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1408471 от 22.08.2026 г. издадена от старши полицай в 09 Районно управление към Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), бб) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 ЗДвП, до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 6 месеца“.

С молба от 21.09.2026 г. е направено особено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. Искането е обосновано с твърдения, че жалбоподателят е баща на малолетно дете, родено на 24.10.2022 г., което посещава детска градина, и че поради отнемането на СУМПС не може да го транспортира до детското заведение. Поддържа се още, че трудовата му дейност изисква управление на автомобил, поради което продължаването на предварителното изпълнение създава невъзможност да изпълнява възложените му трудови задължения. Представени са удостоверение за раждане, служебна бележка от детската градина, както и посочените с жалбата трудов договор, длъжностна характеристика и служебна бележка.

Прави искане съдът да спре предварителното изпълнение на оспорената заповед.

Административен съд – София-град, III отделение, 17-ти състав, като се запозна с доводите на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Искането е процесуално допустимо. То е направено от адресата на оспорения административен акт при висящо производство по оспорването му. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 22.08.2026 г., а жалбата е постъпила в Административен съд - София-град на 28.08.2026 г., поради което оспорването е извършено в законоустановения срок.

Разгледано по същество, искането е основателно.

От фактическа страна органът е установил, че на 22.08.2026 г. около 11:18 ч. в [населено място], [жк], по [улица]от [улица]към [улица], срещу № 276, жалбоподателят е управлявал лек автомобил „Хюндай И Х 35“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Промаркет“ ООД. При проверката е установено, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 18.08.2026 г. на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП, тъй като след нотариалното му прехвърляне превозното средство не е представено за регистрация в определения срок. За констатираното нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП е съставен АУАН серия GA № 5229402 от 22.08.2026 г.
Съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки не спира изпълнението им. Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение може да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, ако би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 5 от 08.09.2009 г. по тълк. дело № 1/2009 г. на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд.
Когато предварителното изпълнение е установено със закон, наличието на защитим обществен интерес от незабавното изпълнение се предполага. За да бъде спряно изпълнението, оспорващият следва да установи конкретен противопоставим интерес, който по значимост е съпоставим или надделяващ над охранявания обществен интерес, както и пряка и достатъчно вероятна опасност от настъпване на значителни или трудно поправими вреди. Доказателствената тежест за тези обстоятелства е на молителя. Преценката се извършва с оглед конкретните факти, характера на мярката и съразмерността между засягането на личната сфера на адресата и защитавания обществен интерес.
Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з), бб) ЗДвП има преустановителен и превантивен характер. Тя не представлява санкция за вече извършено административно нарушение, а е насочена към осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Поради това и предварителното ѝ изпълнение не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация, нито да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност.
В случая твърдяното нарушение е свързано с регистрационния режим на конкретен автомобил, собственост на трето лице, а не с поведение на водача, разкриващо непосредствена опасност за останалите участници в движението. Служебното прекратяване на регистрацията е извършено на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП поради неизпълнение на задължението на приобретателя да регистрира превозното средство в установения срок. Адресат на това задължение е приобретателят на автомобила, какъвто жалбоподателят не е. Това обстоятелство има съществено значение при преценката дали предварителното изпълнение на приложената спрямо водача мярка може действително да реализира преследваната от закона преустановителна цел. Временното отнемане на СУМПС на жалбоподателя не въздейства върху регистрационния статус на автомобила, не задължава неговия собственик или приобретател да извърши необходимата регистрация и не отстранява причината, поради която регистрацията е служебно прекратена. Жалбоподателят, като трето за регистрационното правоотношение лице, не разполага и с правна възможност сам да преустанови това състояние.
При съставянето на АУАН са иззети свидетелството за регистрация и двете регистрационни табели на автомобила. По този начин е преустановена възможността конкретното превозно средство да продължи да участва в движението при прекратена регистрация. При това положение продължаващото предварително изпълнение не изпълнява самостоятелна превантивна или преустановителна функция спрямо нарушението, послужило като основание за издаване на заповедта.

Съдът намира, че твърдените затруднения, свързани с необходимостта жалбоподателят да управлява автомобил при изпълнение на трудовите си функции и да транспортира малолетното си дете до детската градина, разгледани самостоятелно, представляват обичайни и предвидими последици от прилагането на мярката по чл. 171, т. 1 ЗДвП. Сами по себе си те не обосновават наличие на значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. В този смисъл е и Определение № 8744 от 26.08.2026 г. по адм. дело № 8104/2026 г. на Върховния административен съд. Тези последици обаче не могат да бъдат преценявани изолирано от обстоятелството, че в конкретната фактическа хипотеза предварителното изпълнение не е в състояние да въздейства върху причината за нарушението и да постигне преустановяването му. Когато адресатът на мярката не е носител на неизпълненото задължение и не може чрез свое действие да промени регистрационния статус на превозното средство, продължаването на ограничението върху правото му да управлява всяко МПС не се явява необходимо за защита на презюмирания от закона обществен интерес. Продължаването на изпълнението при липса на пряка връзка между наложеното на водача ограничение и възможността да бъде преустановено нарушението би придало на мярката фактически санкционен характер преди окончателното решаване на въпроса за отговорността.
При така установеното съдът намира, че проявилото се след изпълнението на заповедта продължаващо ограничаване на правата на жалбоподателя, без същото да е годно да въздейства върху регистрационното състояние на автомобила или върху поведението на задължения собственик или приобретател, представлява ново обстоятелство при преценката по чл. 166, ал. 2 АПК. В тази фактическа рамка продължаването на предварителното изпълнение би засегнало правната сфера на жалбоподателя в степен, несъизмерима с конкретно установения по делото обществен интерес.
Въз основа на тези мотиви съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорения акт.
По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд - София-град, III отделение, 17 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1408471/22.08.2026 г., издадена от старши полицай при 09 Районно управление към Столичната дирекция на вътрешните работи, до произнасяне на съда с влязъл в сила съдебен акт по спора.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.
Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: